

lingslov. Mere end 50 domme er nu også afsagt af EF-Domstolen på ligebehandlingsdirektivets område. Det er denne retsudvikling, som danner baggrund for direktivændringen. Den kan altså ses som en modernisering af det nu næsten 30 år gamle direktiv og en kodificering af de fortolkninger, der er afklaret gennem retspraksis.

Ændringerne i det underliggende direktiv for vor danske ligebehandlingslov må uvægerligt også føre til tilpasninger og kodificeringer i loven. Samtidig indeholder lovforslaget en præcisering af retten til at vende tilbage efter endt forældrerlov i overensstemmelse med den europæiske rammeaftale, der er indgået af de europæiske arbejdsmarkedsparter og efterfølgende ophøjet til generelt EU-direktiv.

Kl. 13.20

Hovedindholdet i lovforslaget er dermed særlig: for det første en indsættelse af legale definitioner for direkte og indirekte forskelsbehandling, sexchikane og anden chikane i relation til en persons køn, for det andet en præcisering af forældres ret til at genindtræde i deres stilling efter barsel- og forældrerlov i medfør af loven og for det tredje en ophævelse af lovens lofter for godtgørelsesniveauet.

I overensstemmelse med det danske princip om minimumsimplémentering, som bl.a. har til formål at værne om den danske arbejdsmarkedsmodel, herunder overenskomssystemet og parternes mulighed for selv at gennemføre direktiver ved egne overenskomster, går lovforslaget ikke videre end de underliggende direktiver. Det er min opfattelse, at vi med ændringerne får mere tydelige regler og dermed også et forbedret beskyttelsesniveau i ligebehandlingsager, herunder ved at indsætte mere præcise definitioner af sexchikane og ved udvidelsen i lovens anvendelsesområde.

Jeg vil slutte med at takke de ordførere, der allerede har kunnet støtte forslaget, og jeg er sikker på, at uafklarede spørgsmål vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-

tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Forlængelse af den midlertidige suspension af bidraget til Særlig Pensionsopsparing og hjemmel til ny ATP-bidragssats – D-bidrag).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

Denne lov omhandler to ting. Første del af forslaget omhandler ATP-satserne, og det er sådan set det, vi skal beskæftige os med. Det er en forlængelse af de overenskomstforhandlinger, der fandt sted i foråret, hvor der var flere organisationer, der aftalte en bidragsforhøjelse af ATP-satserne.

Men for at det, som de har aftalt, skal kunne træde i kraft, er vi i Folketinget nødt til også at ændre loven. Da der er tale om, at vi stiller den gruppe af lønmodtagere, der er omfattet af de pågældende overenskomster, bedre, når de engang skal på pension, kan Venstre fuldt og helt støtte op om dette.

Anden del af forslaget omhandler en fortsat suspension af SP-bidraget. Og som sidst foreslår regeringen en yderligere suspension i 2 år, altså for 2006 og 2007. Den oprindelige ordning blev indført for at dæmpe forbruget og den første suspension for at lette det igen. Regeringen ser med den økonomi, vi i dag har i Danmark, ingen grund til at stramme op igen, og derfor foreslås så en yderligere forlængelse.

Venstre kan også fuldt og helt bakke op om denne del af forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det fru Jytte Andersen, som er ordfører.

Jytte Andersen (S):

Den Særlige Pensionsopsparring blev gennemført af den tidligere SR-regering. Baggrunden var bl.a., at vi allerede dengang igangsatte en proces, som skulle sikre, at alle kommende pensionister fik en rimelig levestandard, også alle de ældre, som ikke havde gode arbejdsmarkedspensioner eller skattebegünstigede kapitalpensioner.

Den Særlige Pensionsopsparring skulle sikre en højere grad af lighed og solidaritet blandt de ældre. Ligheden bestod i, at alle skulle opkræves et ensartet procentbidrag af deres indkomst, og solidariteten kom til udtryk ved den samme udbetaling, hvilket betød, at den lavtlønnede fik betydelig mere end indbetalt i modsætning til den højtlønnede – altså en omfordeling til fordel for de dårligst stillede, et stykke lighedspolitik i praksis.

Det fik regeringen med Dansk Folkeparti stoppet ved det første attack i form af klassisk borgerlig politik med større ulighed i alderdommen som resultat, bakket op og stemt igennem sammen med Dansk Folkeparti stik imod alle verbale udsagn fra den kant.

I sidste folketingsssamling behandlede vi så regeringens og Dansk Folkepartis næste angreb. Med en meget aktiv Venstreordfører, Flemming Oppfeldt, blev forslaget om suspendering rost i høje toner og i nærmest poetiske vendinger. Jeg vil gerne citere Venstres daværende ordfører, Flemming Oppfeldt:

Kl. 13.25

I dag var solen lige fremme og skinne på os, og sådan var det også, første gang forårspakken blev præsenteret. Vi skal i dag lægge de frø i dansk økonomi og tilføre den varme, der skal til, for at forår kan blive til sommer. Og for at forår kan blive til vækst og beskæftigelse, skal vi ved vore love sørge for at tilføre dansk økonomi en masse grokraft.

I øvrigt argumenterede Venstremanden Flemming Oppfeldt videre i hele den debat, vi havde, som om forslaget ville bringe 22.000 flere i beskæftigelse. Ikke med et eneste ord kom hverken Venstrepolitikeren Flemming Oppfeldt eller den konservative Lars Barfoed ind på vor generations ansvar over for vore børns og børnebørns fremtid i en situation, hvor gruppen af ældre i vores samfund vokser voldsomt, og hvor det kan blive meget svært at sikre en tryk alderdom alene med skattefinansierede ordninger.

Fjernelse af solidaritets- eller omfordelingsprincippet var forkert, men at suspendere indbetalingerne til SP-ordningen med den argumenta-

tion, at det bidrog væsentligt til at skabe flere job, er direkte dumt. Skattelettelser er så absolut den dyreste måde at skabe job på.

Ifølge Finansministeriet vil 1 mia. kr. i skattelettelser betyde 200 job, hvorimod 1 mia. kr. i investering i velfærd, ældreomsorg, børnehaver, skoler osv. vil betyde 1.700 job.

I forslaget her taler vi om 4 mia. kr. pr. år. Tænk, hvor mange hænder der kunne komme til at passe syge og ældre, hvis vi gjorde det på en anden facon.

Man kunne jo passende spørge: Hvor mange job er der blevet skabt, siden Venstrepolitikeren Flemming Oppfeldt lovede vækst og beskæftigelse som en konsekvens af denne suspendering?

Nu vil regeringen så forlænge suspenderingen af indbetalingen. Fortsat vil regeringen ikke se den meget store pensionsudfordring i øjnene, men skubbe nødvendige reformer foran sig. Med dette forslag går regeringen endnu en gang i flyverskjul, det vil vi ikke medvirke til.

Det, vi har brug for, er reformer, som tager højde for forandringer i befolkningssammensætningen – de store generationsforskydninger. Det tog vi højde for i vores skatteudspil og i vores velfærdsudspil på efterlønsområdet.

Ansvar for velfærd og lighed for fremtidens ældre hviler på os, og på denne her baggrund tror jeg ikke, at jeg behøver at tilføje, at vi altså ikke synes, at det er et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg vil gerne bede fru Jytte Andersen om at bekræfte, at SP-ordningen ikke er og heller aldrig har været en af grundpillerne i pensionssystemet. Det er, efter min bedste overbevisning i hvert fald, folkepensionen, arbejdsmarkedspensionen, som flere og flere heldigvis på arbejdsmarkedet får, og så ATP og LD.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil sige, at SP-ordningen, altså ordningen vedrørende Særlig Pensionsopsparring, er en del af en samlet pensionsordning, så den bidrager selvfølgelig til det, og den bidrager først og fremmest til, at de, der er lavestlønnede, får lidt mere, end de ellers ville få. Det var derfor, vi var så glade for at lave ordningen om i sin tid, og det var derfor, vi var så kede af, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti fjernede solidaritetsprincippet.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg skal lige høre ordføreren: Jeg synes stadig væk ikke, at det er en af grundpillerne – det er beløbet simpelt hen for lille til – men betyder afvisningen af forslaget så også, at man ikke vil være med til, at de overenskomstforhandlinger, der har fundet sted, hvor man har forhandlet sig frem til, at man skal have højere ATP, så heller ikke kan blive til noget?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi har ikke nogen problemer med den del af forslaget. Det bidrager vi selvfølgelig gerne til, det er et spørgsmål om teknik, om, at lovforslaget skal deles i to dele.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og nu er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan trøste fru Marion Pedersen med, at det ikke bliver nødvendigt at være bekymret for, om det bliver vedtaget. Vi kan støtte begge dele, så flertallet til det er hjemme.

Kl. 13.30

Dansk Folkeparti har jo altid været fortalere for, at Særlig Pensionsopsparring på 1 pct. skulle ophæves, og derfor var det glædeligt, at vi fik en aftale med regeringen om en suspension af bidraget, der efter vores mening fungerede som en ekstra skat for rigtig mange.

Det var faktisk sådan – hvis jeg husker tallene helt nøjagtigt – at da jeg arbejdede som specialarbejder, indbetalte jeg omkring 2.400 kr. til SP-ordningen. Der gik godt 2.000 kr. ind på kontoen. Resten blev taget til omfordeling, og det er det, jeg kalder ekstra skat. Man kan lige så godt kalde det, hvad det er. Derfor har vi altid været imod, at man indbetaler, og at det så, når man har indbetalt, kommer ud som en form for ekstra skat, og at pengene så forsvinder.

Man skal altid have det, man selv indbetaler. Det er sådan en god gammel skik. Hvis man indbetaler noget i banken, forventer man også, at man får det samme tilbage – at det står på ens konto.

Men det blev aftalt med forårspakken i 2004, at SP-bidraget blev suspenderet for 2004 og 2005, og det bliver nu forlænget til, at suspensionen af SP-bidraget også skal gælde i 2006 og 2007. Det er Dansk Folkeparti godt tilfreds med,

selv om vi helst havde set, at SP-ordningen helt blev afskaffet, men det kan måske lade sig gøre, når vi igen skal se på SP-ordningen i 2007.

Lovforslaget indeholder også en hjemmel til at etablere en ny ATP-bidragssats, et såkaldt D-bidrag. Baggrunden for etablering af D-bidraget er, at det som led i forårets overenskomstforhandlinger på det offentlige arbejdsmarked blev aftalt, at ATP-bidraget for visse grupper, som i dag betaler det såkaldte B-bidrag, pr. januar 2006 skal forhøjes med samme beløb som det almindelige ATP-bidrag.

En række overenskomstparter på den kommunale del af det offentlige arbejdsmarked anmodede om at tilvejebringe det nødvendige hjemmelsgrundlag i ATP-loven, og det blev hermed gjort.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget, og vi støtter begge dele.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu bliver jeg sådan forvirret på et lidt højere plan, for jeg har jo ellers forstået på de debatter, der har været i medierne og også herinde i Folketingssalen det sidste stykke tid, at Dansk Folkeparti går meget op i lighed. Nu hører jeg så på Dansk Folkepartis ordfører her i dag, at omfordeling er man imod. Man er altså imod, at de, som tjener mere, betaler lidt mere ind, hvorimod de, som ikke har mulighed for at tjene så meget, så får lidt af det.

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Skal jeg forstå ordførertalen sådan, at Dansk Folkeparti generelt er imod, at man laver omfordeling i det her samfund, at de, der tjener mere, kommer til at bidrage til dem, der tjener mindst?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det helt store problem i SP-ordningen er jo, at Socialdemokraterne siger, at det er en opsparing til pension, men så går de ind og siger: Haps, vi tager lige halvdelen eller en tredjedel eller en fjerdedel af det, du har indbetalt, det skal du ikke have ud igen.

Det kalder vi en ekstra skat, og det kan vi ikke lide. Derfor ønsker vi ganske enkelt ikke den ordning.

Hvis folk vil spare op til deres pension, kan de gøre det, sådan som det gøres i dag. Der er mange, der selv indbetaler til banken, og der er heller ikke noget til hinder for, at folk kan indbetale det samme beløb til banken. Men så er der

den fordel, at de ved, at når de indbetaler i banken, så har de pengene til at stå på deres konto, i modsætning til hvis de indbetaler til SP-ordningen, som det ville være tilfældet, hvis det var hr. Thomas Adelskov, der var med til at administrere. Så var der ingen, der kunne regne med, at de fik det samme beløb ud igen, som de havde indbetalt.

Det er det, vi er imod, ganske enkelt.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Så forstod jeg det rigtigt. Så forstår jeg det altså rigtigt, nemlig at Dansk Folkeparti mener, at pensionsanliggender er en privat sag, at opsparring til sin egen pension er en privatsag, og at vi ikke, når det gælder pensioner, skal lave en omfordeling og sikre, at de, der har mindst i det her samfund, også får en rimelig levetid og nogle rimelige muligheder, når de når pensionsalderen. Det synes jeg er ret interessant, og jeg skal love ordføreren, at det vil vi forfølge fremover.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgerlig mener Dansk Folkeparti, at der skal være en pension, og vi har helt sikkert folkepensionen. Vi synes også, det er i orden, hvis folk selv vil indbetale til en pension.

Kl. 13.55

Jeg kan også i den forbindelse sige, at hvis hr. Thomas Adelskov engang skulle komme til regeringsmagten igen – det er der ingen der ved om nogen sinde sker – så er der jo mulighed for, at Socialdemokratiet kan lave en eller anden ordning, hvis de har flertal for det. Men jeg synes jo bare, at man så skal kalde det det, det er, i stedet for, at sige, at det er et SP-bidrag, at det bliver indbetalt, at det er en pensionsopsparing, og at folk får det tilbage igen i pension. For når de ser på deres indbetalinger, har de ikke fået så meget tilbage, som de selv har indbetalt. Det er den urimelighed, vi ikke kan lide.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er spændende at høre den her diskussion om pension, men det, jeg bare ikke helt kan forstå, er, at Dansk Folkeparti er med til at udhule folkepensionen, i og med at man med satspuljen hvert år tager lidt fra det, der ellers skulle være reguleret, så folkepensionen sækker længere og længere bagud.

Samtidig stemmer Dansk Folkeparti jo også for finansloven, hvor man er med til at stemme for et skattesystem, hvor der bliver givet kæmpe tilskud til dem, der har råd til at spare op. Det lyder jo pænt at sige, at folk bare selv kan spare mere op end pensionen, men det er jo ikke alle, der har råd til det. De, der så har råd, bliver belønnet med kæmpe skattefradrag. Det er 40 mia. kr. om året, vi giver i tilskud til de rige, der har råd til at spare op. Hvordan passer det med Dansk Folkepartis opfattelse af, at vi skal have en større lighed i samfundet?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hvis nu fru Line Barfod havde hørt efter i de forskellige debatter, hvor vores finansordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, har fortalt, hvad vi vil, ville det være fremgået, at det også er blevet sagt gang på gang, at vi arbejder for, at de lavestlønnede skal have skattelettelser. Det er blevet sagt flere gange, det vil jeg ikke lægge skjul på. Det kan godt være, det er en hemmelighed for fru Line Barfod, men det er faktisk blevet sagt flere gange, at vi gerne vil have, at de lavestlønnede skal have nogle skattelettelser. Det vil vi gerne arbejde for, men vi skal bare have flertal for det.

Nu er det med regeringen, vi samarbejder, og så er det selvfølgelig klart, at vi ikke går ud og laver flertal uden om regeringen. Sådan er spillets regler herinde – det har jeg trods alt fundet ud af efter de her 4 år, jeg har været i Folketinget.

Vedrørende satspuljen: Jeg kan sagtens blive enig med fru Line Barfod om, at den ikke skulle have været der, men nu er den kommet, og Dansk Folkeparti har ikke magt til at fjerne satspuljen igen. Så vi arbejder på at få indflydelse og være med til at fordele de goder, der nu kan blive.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er klart, at hvis Dansk Folkeparti afskriver sig enhver mulighed for at lave noget uden om regeringen, så kan man jo ikke lave noget om. Det er klart. Så kan man kun det, som man får lov til af regeringen. Men Dansk Folkeparti kunne jo overveje at sige, at de ikke ville være med til at gå imod de valgløfter, de selv har givet, f.eks. vedrørende satspuljen, og prøve at se, om man kunne skabe et flertal uden om regeringen for, at folkepensionen og de andre overførsels-

indkomster skulle følge den almindelige udvikling i samfundet.

Med hensyn til det andet vedrørende det enorme tilskud, der gives til de rigeste, forstår jeg ikke helt det, hr. Bent Bøgsted siger om at lette skatten for de lavestlønnede, men man vil altså ikke røre ved, at der gives tilskud til de rigeste. Det giver jo en enorm ulighed, at vi hvert år giver 40 mia. kr. i tilskud til, at de rigeste i samfundet kan spare op til pension, mens de med de laveste indkomster ikke har råd til at spare op til pension.

Men Dansk Folkeparti vil altså ikke være med til at sige: Her laver vi noget omfordeling, så der bliver råd til mere opsparing og en bedre folkepension for dem med de laveste indkomster, og så må de med de højeste indkomster tage lidt mere op af lommen i stedet for at skulle have tilskud over skattebilletten.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Først vil jeg sige, at Dansk Folkeparti laver aftaler med regeringen, for så ved vi, at det, vi gerne vil have, bliver gennemført. Jeg er sikker på, at hvis fru Line Barfod spørger regeringen, siger den måske, at den gerne være fri for nogle af de tiltag, som Dansk Folkeparti har fået gennemført. Det er et spørgsmål om at give noget for at få noget, men fru Line Barfod har aldrig været vant til, at man skal give noget for at få noget.

Sådan er spillets regler herinde: Man giver noget for at få noget. Det gør vi også i samarbejdet med regeringen, og regeringen giver også noget for at have det samarbejde. Vi ved, at hvis vi begynder at lave aftaler uden om regeringen, bliver de ikke gennemført. Det ved vi jo godt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Bent Bøgsted er meget glad for, at det, man aftaler med regeringen, bliver gennemført, men det er jo lige præcis det, der er problemet: Det, der bliver gennemført med regeringen, skaber jo større ulighed – skaber større ulighed – til trods for at man så siger, at de lavestlønnede skal have skattelettelser.

Kl. 13.40

Man skal ikke måles på, hvad man siger, men hvad der bliver gjort. Her står vi altså med et helt konkret forslag, som kan bidrage til større ulighed – *kan* bidrage til det og *gør* det – og så støtter man alligevel et konkret forslag, som

trækker i den anden retning. Hvad er baggrunden for det?

Det er jo ikke sådan, at vi som lovgivere bestyrer en købmandsforretning, hvor man køber noget, og så får man en vare, og så er det lige for lige. Vi er her for at arbejde for et samfund, hvor vi også fordeler til fordel for de dårligt stillede. Skal det, hr. Bent Bøgsted siger, forstås sådan, at det er man sådan set slet ikke parat til, når det gælder det konkrete forslag?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu bevæger jeg mig meget ud blandt arbejdere, jeg kommer selv derfra. De kredse, jeg bevæger mig i, er vide. Det er alle klasser, jeg bevæger mig i, og jeg har endnu ikke mødt en eneste, der har sagt, at det var dårligt at afskaffe SP-ordningen, medmindre vedkommende har haft parti-bog og medlemskab af Socialdemokratiet. Ellers har jeg ikke hørt en eneste sige, at det var dårligt, at vi afskaffede SP-ordningen med forårs-pakken. Tværtimod har arbejderne set, hvor store skattelettelser de har fået hjem. Der har været positiv omtale hele vejen rundt, ikke en eneste negativ bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu har vi jo et ansvar som lovgivere for at tænke langt og også tænke på, at de, der måske er glade for at få lidt mere i hånden i dag, en dag bliver pensionister og får mindre, fordi de får lidt mere i hånden i dag. Det er derfor, man er politiker, fordi man har et ansvar for at se på de lange linjer. Og det, vi kan se, er, at der bliver flere og flere ældre i vores samfund.

Vi er meget optaget af, at alle skal have det godt. Vi kan se, at det kan være svært at sikre en tryk alderdom for alle alene gennem skattefinansierede ordninger. Derfor er det her en pille, ikke en grundpille, men en pille til et mere solidarisk pensionssystem.

Så til det der med at rende rundt og snakke med folk ude på gader og stræder, og hvor det er, vil jeg sige, at der jo ikke er en eneste af dem, der er blevet pensionister og har fået glæde af en særlig pensionsbidragsudbetaling, for så ny er ordningen jo.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Man kan jo selvfølgelig ikke overbevise fru Jytte Andersen om noget. Jeg vil bare minde om, at

sidst det var fremme – nu kan jeg ikke lige huske, hvornår det var – ville Socialdemokratiet i stedet for at afskaffe ordningen indføre, at det skulle være 2 pct., og det vil sige dobbelt så meget, man skulle tage til SP-ordningen. Det vil sige, at for dem, der indbetalte mere, end den der fordelingsnøgle angav, var det dobbelt så meget. Det er stadig væk en skjult skat i mine øjne, og derfor kan vi ikke acceptere den. Derfor synes jeg, at det er alle tiders, at den bliver suspenderet, og jeg ville allerhelst, at ministeren havde sagt: Ja, vi fjerner den helt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Kan hr. Bent Bøgsted bekræfte, at med de skattelettelse, som regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti har gennemført, er det sådan, at lavtlønnede ingen skattelettelse får eller kun meget få skattelettelse, hvorimod højtlønnede får store skattelettelse? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Er det så ikke korrekt, at de lavtlønnede, som har meget få penge i forvejen, selvfølgelig vil være nødt til, når man suspenderer SP-ordningen, at bruge de penge for at klare dagen og vejen, få det til at hænge sammen, mens de højtlønnede, når de får suspenderet SP-ordningen, yderligere får penge til at spare op til deres pension, som oven i købet er skattefinansieret? Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan bekræfte så meget over for hr. Ole Sohn, at Dansk Folkeparti selvfølgelig arbejder for, at der også skal være skattelettelse til de lavestlønnede. Jeg kan også bekræfte over for hr. Ole Sohn, at for at få skattelettelse skal man også have en indkomst at betale skat af. Det kan jeg også bekræfte.

Jeg kan også bekræfte, at de lettelse, der er sket med forårspakken, som SP-ordningen var en del af sammen med de skattelettelse, er stærkt medvirkende til den store vækst, vi har i dag. Hvis hr. Ole Sohn ser på alt det, der har indflydelse på vækst, vil han se, at man kan se stigningerne hele vejen rundt – undtagen med hensyn til arbejdsløsheden, den går nedad selvfølgelig; det er klart, når der kommer flere i arbejde. Det er det, jeg kan bekræfte, og jeg kan bekræfte, at det har været en stor succes med forårspakken.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis det fortsætter, som det gør nu, så går der cirka et års tid eller halvandet, så er arbejdsløsheden nede på det niveau, som den var på, da regeringen og Dansk Folkeparti tog over. Men det var ikke det, der var mit spørgsmål. Det, der er min pointe, er, at når man fjerner SP-ordningen, så betyder det, at lavtlønnede får mindre i pension, end de ellers ville have fået, mens højtlønnede får mere i pension finansieret af de lavtlønnede, fordi det er skattefinansieret. Man får skattefradrag, når man sparer op selv, og det er de højtlønnede, der har råd til det. De lavtlønnede har brug for pengene til at klare dagen og vejen.

Så ved at suspendere SP-ordningen medvirker Dansk Folkeparti til, at de lavtlønnede har en dårligere pension, når den tid kommer, mens de højtlønnede har en bedre pension, oven i købet finansieret af de lavtlønnede.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan bekræfte, at hr. Ole Sohn var medvirkende til, at den omfordelingsnøgle betød, at de, der kom over den grænse, som jeg nævnte før; lige omkring 2.000 kr., fik trukket af deres SP-bidrag til omfordeling, og det er det, jeg kalder en ekstra skat. Jeg kan bekræfte, at hr. Ole Sohn var med til at indføre den ekstra skat.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det kommer sikkert ikke som en overraskelse for det samlede Folketing, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter det her forslag, og jeg skal derfor ikke trætte Folketinget med en ordførertale, der blot gentager det, som fru Marion Pedersen og hr. Bent Bøgsted nævnte, men prøve at springe ind i debatten på et lidt bredere grundlag.

Der har jo i landene omkring Danmark været nogle lavkonjunkturer, men den her regering har sørget for målrettet og præcist at skabe vækst ved nogle præcise nålestiksskattelettelse, hvorunder det her er et lille element.

Vi ønsker altså at fastholde de beskæftigelsesinitiativer og det her forbrug, der bliver mulighed for, når mennesker i beskæftigelse, højtlønnede

nede som lavtlønnede, får mere til rådighed. Så det er en skattelettelse. Det er rigtigt.

Vi mener, at den her regering har sørget for, at Danmark er gået ram forbi de lavkonjunkturer, som har været i verden omkring os. Og hvis nu spørgsmålet skulle komme fra enten fru Jytte Andersen eller hr. Ole Sohn, om det er ulige at give skattelettelser, så mener vi: Ja, der sker selvfølgelig ulighed ved, at man eksempelvis indfører – hvilket vi Konservative gerne vil sørge for – at ingen i dette land skal betale mere end 50 pct. i skat. Det vil på kort sigt øge uligheden, fordi en mand eller kvinde, der tjener 500.000 kr., vil få en større lettelse end den, der tjener 250.000 kr.

Men på meget kort sigt vil det være en investering for samfundet, der vil øge den samlede aktivitet, så vi vil få noget vækst, og den bedste måde, man hjælper de svageste på i det her land – og det er vi jo alle sammen optaget af – er, at vi øger den samlede produktion, øger mulighederne for, at alle kan komme i beskæftigelse, og at alle kan komme ud på vores arbejdsmarked.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg som konservativ ikke er optaget af lighed i en snæver økonomisk forstand, men jeg er optaget af lige muligheder for alle til sundhed, lige muligheder for alle til uddannelse og lige muligheder for, at vi alle sammen kan komme ud af den sociale position, vi måtte være i. Det er det, jeg ønsker at skabe nogle muligheder for.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Jakob Axel Nielsen kan være glad for, at han ikke er medlem af Venstre, for det citat – jeg ved ikke, om det var et citat; det kunne have været et citat fra socialministeren – om ønsket om øget ulighed måtte den konservative ordfører ikke have sagt, hvis han havde været medlem af Venstre. Så tillykke med det.

Men jeg vil egentlig bare have hr. Jakob Axel Nielsen til at bekræfte scenariet fra 1980'erne, hvor vi i begyndelsen af 1980'erne også havde et økonomisk opsving, som ikke var finansieret, og som betød, at der kom en overophedning af økonomien, og så kom det, der hed kartoffelkuren. Er det ikke korrekt, at hvis man sætter for meget skub i økonomien, uden at der er basis for det, så kan det gå galt?

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Lad mig starte med det sidste først. Jo, det er korrekt, at man kan lave en overophedning. Men jeg har fuld tillid til, at den her regering kender den balance og kender sin besøgstid. Og netop også derfor er det så vigtigt, at vi nu i Folketinget, når Velfærdscommissionen har talt og regeringen kommer med sit udspil, bliver enige om at få nogle flere hænder og hoveder på arbejdsmarkedet, så vi kan besætte de job, der måtte være. Det er så vigtigt.

Jeg kan da godt teoretisk bekræfte, at man kan lave overophedning, men jeg har tillid til, at vi lærer at finde den balance.

Lad mig også lige sige: Jeg er ikke medlem af Venstre, for jeg er konservativ, og jeg har mine holdninger hos De Konservative, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg holder af Venstrefolkene i mange sammenhænge. Jeg støtter en regering, hvor vi er sammen med Venstre. Vi har haft vores største succeser i dansk politik sammen med Venstre. Vi er gode venner, Venstre og Konservative.

Jeg vil også gerne sige fra den her talerstol, at ulighed ikke er noget, der skal dyrkes, det er ikke en dynamo for noget som helst, men jeg er parat til at tage konsekvensen af, at en mand eller kvinde, der tjener 1 mio. kr. og får en skattelettelse til maksimalt 50 pct., hvilket jeg arbejder for, har mere tilovers end den, der tjener 250.000 kr. Og jeg mener, at det er medvirkende til, at det bliver rarere at gå på arbejde, og at vi får noget mere produktion til gavn for alle.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis hr. Jakob Axel Nielsen kan lade det blive mellem os, så vil jeg da gerne sige, at jeg sådan set også synes, at hr. Jakob Axel Nielsen er en behagelig fyr. Jeg synes sådan set også, at beskæftigelsesministeren er et dejligt menneske. Jeg bryder mig ikke om deres politik, men det er så noget helt andet.

Jeg er glad for bekræftelsen af det med overophedning. Nu er der jo ikke overophedning i dansk økonomi endnu, og den måde, regeringen styrer det på, regulerer det på – det er det, jeg gerne vil frem til – er jo ved at sørge for, at det kun er de bedst stillede, der får skattelettelserne, de bedst stillede, der får gavn af SP-suspensionen, mens det er de dårligt lønnede, der bliver svækket i deres forhold. Så på den måde er der en balance. Det øger bare uligheden. Men Det

Konservative Folkeparti ønsker jo også, at uligheden bliver øget. Så der er sådan set en vis konsistens i den politik, De Konservative fører, i modsætning til den, Venstre giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg takker for de rosende ord. Jeg kan i øvrigt kvittere og sige det samme: Jeg er ikke enig i hr. Ole Sohns politik, men synes i øvrigt også, at hr. Ole Sohn er et vældig behageligt menneske.

Men lad mig nu komme til det politiske og sige, at jeg ikke tror, at omfavnelsen kommer til at gælde, at vi får lavet velfærdsreformer sammen.

Men jeg vil godt lige anholde, at vi i Det Konservative Folkeparti ønsker mere ulighed. Det gør vi ikke. Vi ønsker ikke mere ulighed. Men vi anerkender – det gentager jeg – at vi lever i et samfund, hvor mennesker er forskellige. Og vi skal ikke være ensrettede. Vi skal give folk mulighed for at skabe deres eget, og så skal vi i øvrigt skabe en så stor produktion og en så stor velstand i samfundet, at vi ud fra objektive kriterier er i stand til at løfte de svageste i det her land. For det, der er velfærdssamfundets opgave, er, at vi har nogle holdninger til, hvem vi vil hjælpe, og hvordan vi vil hjælpe og sikre, at der ikke nogen, der falder fuldstændig ned på samfundets bund.

Og nu lyser den røde lampe.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det kunne være meget passende at spørge, når hr. Jakob Axel Nielsen siger, at han holder af Venstre og er enig i mange sammenhænge, hvor det så lige er, man ikke holder af Venstre, og hvor det er, vandene skiller. Men det ville jeg nok alligevel ikke få et svar på.

Jeg vil sådan set også takke hr. Jakob Axel Nielsen for den ærlighed, der ligger i at sige: Ja, der er ulighed, og vi vil egentlig ikke gøre så meget for at undgå den ulighed, men sørge for, at de helt nede på bunden ikke har det så dårligt endda. Det må være det, jeg forstår med den filosofi, der bliver lagt frem.

Men det, jeg egentlig godt ville spørge om, er: Hvis det her er en del af forårspakken – det var det jo oprindeligt – med beskæftigelsesfremme, hvorfor gør man det så med det dårligst tænkelige redskab, nemlig skattelettelser, når man ser på, hvor mange job, der kommer ud af det?

Som jeg sagde i min ordførertale: Hvis man investerer 1 mia. kr. i offentlige investeringer til

bedre ældreomsorg og børnehaver og skoler, så får man 1.700 job. Hvis man derimod siger, at nu vil vi investere i nye job via skattelettelser, så giver det kun 200 job.

Kl. 13.55

Er det ikke en dårlig forretning, at man bruger et råderum på 1 mia. kr. – nu er det endda 4 mia. kr., men lad os nu tage milliarder for forstælsens skyld – til nogle flere job og så bruger den metode, som kun giver 200 job, og ikke den metode, der giver 1.700 job og er med til at bidrage til velfærden?

Det havde dog været mere logisk, specielt når man har den indfaldsvinkel, som hr. Jakob Axel Nielsen har, at det skal være godt for dem, der ikke har det så godt.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må jo sige, at her skiller vejene lidt mellem De Konservative og Socialdemokraterne, for fru Jytte Andersen er jo optaget af at få skabt nogle job i den offentlige sektor, og jeg er som konservativ optaget af at få skabt nogle job i den private sektor. Det er derudfra, at væksten og velstanden skal komme til at finansiere alt det, som både fru Jytte Andersen og jeg som konservativ holder af.

Jeg kan bedst lide en skattepolitik, en finanspolitik og en arbejdsmarkedspolitik, der målretter sig efter, at vi får flest muligt mennesker ud i privat beskæftigelse, og der er det forslag, vi kommer med her, det mest effektive.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil nu bare sige for klarhedens skyld, at det ene udelukker jo ikke det andet. Altså, en politik kan jo godt gå på to ben – det gør vi jo selv, ikke? – således at man siger, at man gerne vil investere i velfærdssamfundet, men at man selvfølgelig også vil have en erhvervs politik, som skaber job i det private erhvervsliv. Det var jo sådan set den erhvervs- og arbejdsmarkedspolitik, vi havde i 1990'erne.

Det er ikke, fordi jeg vil stå her og sige, at der ikke er skabt job under denne her regering, der er i hvert fald skabt job, så det nærmer sig det ledighedstal, som var, da vi gik af, men jeg vil blot sige, at det ene udelukker ikke det andet, og jeg er lidt forundret over, at investering i den offentlige sektor ikke er nødvendig for De Konservative.

Så vidt jeg har hørt mange gange, er det vigtigt med gode sygehuse, og det er vigtigt, at de ældre bliver passet, og hvis det skal ske, ja, så er der jo hænder, der skal hjælpe de ældre, og hænder, der skal hjælpe de syge.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må jo sige, at der altså også i denne regerings levetid er blevet tilført utrolig mange ekstra ressourcer til det offentlige sundhedsvæsen. Så det er da rigtigt, at tingene går på to ben.

Men hvis man skal vende sig lidt til den dialog, jeg også havde med hr. Ole Sohn, så er det jo for at undgå overophedning, at vi er nødt til at føre en meget præcis politik, og den skal vægtes for at finde en balance.

Vi finder, at med det her kombineret med nogle af de ting, vi også skal til at lave her i Folketinget, vil vi finde den rette balance mellem offentligt ansatte og privat ansatte og sørge for, at det hele fungerer i en større sammenhæng.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Så er det fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo regeringens beslutning, hvordan man vil pakke et lovforslag. Jeg kan jo starte med det positive og sige, at Det Radikale Venstre absolut intet har at indvende imod indførelsen af det såkaldte D-bidrag, når det gælder ATP, og vi anerkender, at det er parterne på det offentlige arbejdsmarked, som har ønsket at få det her bidrag indført, og havde det været et selvstændigt lovforslag, havde vi jo selvfølgelig stemt for.

Men nu har regeringen altså pakket indførelsen af D-bidraget med en suspension af indbetalingerne til Den Særlige Pensionsopsparing. Det er min klare opfattelse, at der er to grunde til, at det bliver suspenderet. Den ene er, at det skal udmønte en aftale med Dansk Folkeparti, og den anden er, at det luner ganske godt med de 4 mia. kr. ekstra, som suspensionen vil give i statskassen.

Det er jo således, at hvis pengene var gået ind på pensionerne, som det var sigtet med Den Særlige Pensionsopsparing, så var der ikke blevet betalt skat af den før om føje år. Ved i stedet at suspendere indbetalingen, så kommer der nu en dejlig ekstratum i indkomstskat på 4 mia. kr.,

som jeg tror regeringen skal bruge til at lukke sine huller efter skattestoppet.

Derudover kan man jo undre sig. Selvfølgelig er indførelsen af SP-bidraget jo, ud over at det skulle give en større opsparing og imødegå den demografiske udvikling, altså også et konjunkturretskab, som blev brugt på et tidspunkt, hvor økonomien var ved at gå lige lovlig stærkt og vi risikerede at få flaskehalse.

Kl. 14.00

Når jeg læser avisen i dag og i øvrigt hører, hvad ministeren siger i alle andre sammenhænge, så er han jo godt klar over, at vi er ved at nærme os et tidspunkt, hvor vi igen kommer til at stå og mangle arbejdskraft i et ganske betydeligt omfang, og på sådan et tidspunkt plejer en fornuftig regering at begynde at kigge på, hvad den har af konjunkturpolitiske redskaber, der kan trække lidt i den anden retning, og her er SP-bidraget jo altså et af de redskaber, den kan anvende. Så jeg kan da godt undre mig lidt over, at man vælger 2006 og 2007, to år med højkonjunktur og formodentlig med mangel på arbejdskraft, til at suspendere bidraget.

Jeg synes, at på den her baggrund må konklusionen til sidst blive, selv om vi kan støtte den ene del, men er modstander af den anden, at vi ikke kan tilslutte os dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Elisabeth Geday. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Nu kan man måske diskutere, hvorvidt dansk økonomi er overophedet, men skal man tage beskæftigelsesministerens udsagn for pålydende, så har vi en økonomi, der er voldsomt overophedet.

Vi har hørt, at der mangler narkosesygeplejersker, og derfor er man nødt til at stramme grebet om rådighedsretten. Vi har hørt, at der er mangel på bankrådgivere, og derfor skal der strammes på kontanthjælpen, for de to matcher ikke hinanden. Det er jo selvfølgelig udtryk for, at der er overophedning undervejs, og derfor kan jeg slet ikke i den sammenhæng forstå, hvorfor regeringen kommer med forslaget.

Men jeg kan heller ikke forstå det i forhold til lighedsbegrebet. Nu fik vi godt nok at vide, at Det Konservative Folkeparti går ind for ulighed, hvorimod Venstre ikke gør det. I hvert fald hvis man skal følge statsministerens irettesættelse af socialministeren, går denne regering ikke ind for

øget ulighed, men det, man laver med suspensionen af SP-ordningen, er jo at skabe øget ulighed.

Virkeligheden er, og det var også det, jeg forsøgte at få frem i et spørgsmål, at når man suspenderer ordningen, så får folk jo flere penge, og hvis man er lavtlønnet og er ramt af højere afgifter på den kollektive trafik, daginstitutioner og meget, meget, meget mere, så har man brug for pengene til dagen og vejen. Så jeg kan godt forstå, at folk gerne vil have det. Jeg er enig med hr. Bent Bøgsted, jeg kender heller ikke nogen, der ikke ville sige ja, hvis man spørger dem isoleret: »Kunne du ikke godt tænke dig at få skattelettelse?« Alle vil selvfølgelig sige ja. Det ville jeg da også.

Men hvis man spørger de samme folk, om det ikke ville være rimeligt, at vi sikrer ældre en bedre pension, vil svaret være: Jo. Og hvis man stiller det yderligere spørgsmål, om det ikke ville være rimeligt, at vi også betaler lidt mere, for at vi kan sikre en bedre pension, så ville folk også sige ja. Så man får svar, som man spørger.

Det, der sker nu, er, at lavtlønnede er tvunget til af økonomiske grunde at bruge de penge, de får i kraft af suspensionen af SP-ordningen, til det daglige forbrug for at få til dagen og vejen, hvorimod de højtlønnede, som har nok i forvejen, bruger pengene til at investere i private pensionsordninger, som er skattefinansierede, fordi de giver skattefradrag. Så suspensionen af SP-ordningen medfører øget ulighed i samfundet, og jeg troede sådan set ikke, at beskæftigelsesministeren havde lov til at fremsætte sådan et forslag efter statsministerens bandbulle. Men jeg kan forstå, at sådan hænger verden ikke helt sammen, når vi snakker virkelighed.

Så er der lige en sidste ting, jeg har behov for at sige, og det er en personlig erfaring, jeg har gjort, når vi nu snakker skattepolitik.

Hr. Bent Bøgsted var inde på, at når man indbetaler noget, skal man have det ud igen. Under den tidligere regering havde vi ordningen om en solidarisk udligning af SP-ordningen. Jeg var stolt over som højtlønnet at kunne medvirke til via skattebetaling og SP-ordningens udligningsordning at sikre, at nogle af de lavtlønnede fik en bedre pension. Jeg har da nok i forvejen.

Hvad er sandheden? Sandheden er, og det vil alle kunne få bekræftet, hvis de kigger deres egne skattepapirer igennem, at jo flere penge, man betaler i skat, jo rigere er man. Så det er simpelt hen det rene hykleri at sige, at vi betaler for meget i skat. De, der betaler allermest i skat i

det her samfund, er dem, der har allerfleste penge. Så det er simpelt hen det rene nonsens at sige, at man er nødt til at have skattelettelse for at få flere penge, for virkeligheden er, at skattesystemet er indrettet sådan, at man kun betaler mange penge i skat, hvis man tjener rigtig mange penge, og tjener man rigtig mange penge, har man også flere penge til sig selv end de lavtlønnede. Det er sandheden om skattesystemet.

Kl. 14.05

Det, regeringen er i gang med her med suspensionen, er selvfølgelig at få en lille populæritetstisk gevinst, men virkeligheden er, at konsekvensen bliver øget ulighed i samfundet, og det var det, jeg ikke troede man måtte.

Af respekt for statsministerens udsagn herom kan SF ikke anbefale det af beskæftigelsesministeren fremsatte forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre. Det er fru Signe Færch som ordfører, før beskæftigelsesministeren bliver kaldt. Goddag.

Signe Færch (EL):

Dav.

Da vores ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, ikke har mulighed for at være til stede i dag, har jeg fået lov til at gøre et par bemærkninger til det her lovforslag.

Den første del af lovforslaget handler om indførelsen af den nye bidragssats, D-bidrag til ATP, og det er jo en konsekvens af overenskomstforhandlinger på det offentlige arbejdsmarked, og den del af forslaget har vi som sådan ikke nogen kommentarer til. Det er fint med os.

Den anden del, den fortsatte suspension af Den Særlige Pensionsopsparing, er der derimod grund til at give et par kommentarer med på vejen.

Den Særlige Pensionsopsparing, 1 pct. af lønnen, blev indført i januar 1998. Enhedslisten var dengang imod, fordi der var tale om en asocial forsikringsordning, som ramte de dårligst lønnede relativt hårdest. Det lykkedes os heldigvis senere samme år med pinsepakken at få rettet op på det og sikre, at ordningen kom de dårligst stillede til gode, og dermed var vi også dengang med til at øge ligheden i samfundet. Konkret betød det, at alle indbetale 1 pct. af lønnen, men modtog lige store udbetalinger, uanset hvor meget de havde indbetalt.

Det passede ikke den nuværende regering, der først ændrede reglerne tilbage til den oprin-

delige, asociale model og senere i 2004 foreslog en suspendering af pensionsopsparingen for 2004 og 2005. Den suspendering vil man nu fortsætte i 2006 og 2007.

Vi støttede tidligere suspensionen, og vi gør det igen. Jeg vil dog lige bruge lejligheden til at knytte et par bemærkninger til det i lyset af regeringens og støttepartierne erklærede mål om ikke at øge uligheden i samfundet. Ordningen, som vi engang fik omformet med pinsepakken, øgede faktisk ligheden i det danske samfund, og da regeringen og Dansk Folkeparti kom til og førte ordningen tilbage til det oprindelige, asociale udgangspunkt skabtes dermed øget ulighed.

Suspensionen vurderes at give henholdsvis 4,3 mia. kr., som vil havne i folks egne lommer og gå til øget forbrug, og derudover give et øget skatteprovenu på ca. 4 mia. kr.

Det sidste, jeg vil sige, er, at vi i Enhedslisten mener, at man burde bruge de her øgede skatteindtægter til at forbedre folkepensionen. Det vil være noget, som man kunne bruge til at skabe øget lighed i samfundet.

Tendensen lige nu, som vi i Enhedslisten synes er meget farlig, er, at man, samtidig med at man udhuler folkepensionen, ser en udvikling, som går mod øget privat, personlig opsparing. Det farlige ved det er selvfølgelig, at det dels øger uligheden, dels sikrer, at de sociale skel, som vi har i det danske samfund, kommer til at følge med, når folk bliver gamle og går på pension. Det synes vi er u hensigtsmæssigt.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Forslaget om en ny bidragsats er en opfølgning på forårets overenskomstforhandlinger. En række organisationer på det offentlige område aftalte en bidragsforhøjelse for visse lønmodtagergrupper, og for at dette kan sættes i værk, er det nødvendigt at ændre ATP-loven.

Den nye bidragsats betyder, at en gruppe lønmodtagere får et pensionsmæssigt løft. Fra at have betalt det lave B-bidrag, der ikke kan reguleres, vil den gruppe lønmodtagere, der er omfattet af de relevante overenskomster, fremover få reguleret deres bidrag til ATP med samme kronebeløb som de grupper, der betaler A-bidrag. Der er altså to gode grunde til at ændre ATP-loven og indføre D-bidraget.

Vi skylder parterne at sikre det nødvendige hjemmelsgrundlag, for at deres aftale kan opfyldes. Der er tale om en forbedring af en gruppe lønmodtageres pensionsmæssige stilling.

Den Særlige Pensionsopsparing er en tvungen opsparing, som i sin tid blev indført for at lægge en dæmper på forbruget. Indbetalingerne til SP blev i 2004 suspenderet for 2004 og 2005 i forbindelse med gennemførelsen af skattereformen. De hensyn, der lå bag suspensionen, er stadig til stede, og der er efter regeringens opfattelse ikke grund til at dæmpe forbruget, som var ordningens oprindelige formål. Derfor finder regeringen det ikke betænkeligt at forlænge suspensionen i de kommende 2 år.

Kl. 14.10

Jeg vil også gerne aflive spekulationer om, at dette er den lige vej til den endelige afskaffelse af SP-ordningen. SP-ordningen blev indført som et konjunkturpolitisk instrument for at dæmpe forbruget. Hvordan den økonomiske situation ser ud om 2-3-4-5 år, er der jo ikke noget entydigt svar på i dag, og derfor synes jeg, at det er fornuftigt at bevare SP'en som en mulighed for at justere forbruget.

Jeg vil ligesom fru Marion Pedersen sige, at hvis nogen skulle være bekymret for pensionernes størrelse til sin tid, synes jeg, det er værd at huske på, at SP-ordningen ikke er en af grundpillerne i det danske pensionssystem. Der er folkepensionen, arbejdsmarkedspensionerne, ATP, LD, og så er der SP.

Men jeg vil godt sige, at det er mit principielle synspunkt, at der ikke skal ske en omfordeling via pensionsordninger, sådan som det var tilfældet med SP-ordningen. Omfordeling i samfundet klarer vi over skatterne, den klarer vi over de sociale ordninger, som vi laver, men det er ikke sådan, at vi undergraver tilliden til pensionsindbetalinger ved, at man indbetaler mere, end man får udbetalt. Jeg tror, vi gør pensionssystemet en bjørnetjeneste, hvis vi også indfører omfordeling via pensionsordninger.

Jeg vil gerne slutte med at takke de ordførere, der har støttet forslaget, og jeg er sikker på, at eventuelle uafklarede spørgsmål vil kunne løses under udvalgsbehandlingen.

Men jeg vil gerne sige nogle ting omkring forårspakken og dansk økonomi. Se, vi ventede længe i Danmark på, at opsvinget skulle komme. I Tyskland, Frankrig, Europa stagnerede det, og økonomer fortalte os hele tiden, at det lå lige rundt om hjørnet, vi skulle ikke gøre noget, vi skulle ikke gøre noget, vi skulle vente. Men på et tidspunkt tog vi politisk ansvar. Vi sagde, at nu gennemfører vi et forbrugsdrevet opsving i Danmark.

Vi gennemførte skattelettelser. Vi suspenderede den Særlige Pensionsordning. Vi vedtog nogle offentlige investeringer. Og virkningen af det har været formidabel. Dansk økonomi er en af de to bedste i Europa. Den er robust. Den er bundsolid. Alle økonomer siger, at det fra at være et forbrugsdrevet opsving nu er blevet et solidt opsving med fremgang i industri og eksport, som vi kan se på betalingsbalancen.

Hvordan er det gået med ledigheden? Siden december 2003 og til august i år er ledigheden faldet med 25.700 personer. Vi har overskud på betalingsbalancen. Vi har overskud på de offentlige budgetter. Vi har lav inflation. Vi har lav rente, og folk kommer i arbejde. Og så langt vi kan se ud i fremtiden, vil ledigheden falde og beskæftigelsen stige. Så for dansk økonomi, for danske lønmodtagere, var forårspakken en vending og et enestående spring fremad.

Jeg vil gerne sige til hele den diskussion, der har været, at rådighedsbeløbene altså er steget for en LO-familie på grund af vores skattelettelser. Og jeg glæder mig over, når fjernsynet er ude, og man hører, hvad folk siger på gader og stræder, at de har flere penge mellem hænderne, og at de føler, at det går godt. Det kan vi i øvrigt også aflæse i tallene for forbrugertilstanden.

Det er den situation, vi står i. Så jeg kan godt forstå, at mørkemændene fra SF, Enhedslisten og Socialdemokratiet er bedrøvede over, at det går godt i Danmark. Det er selvfølgelig ærgerligt, for der er jo ikke noget så rart som at kunne stå og pukke på en regering over alle de ulykker, og derfor lægger vi da selvfølgelig gerne øre til det.

Med hensyn til hr. Ole Sohns økonomiske teorier tror jeg, vi kan finde et eller andet AOF-kursus i nationaløkonomi. Det er altså ikke sådan, at vi står lige over for et sammenbrud. Hvis vi hører alle økonomer, siger de, at det her opsving har bidt sig fast, og at Danmark er et af de lande i Europa, der har den mest solide økonomi.

Kl. 14.15

Vi har så i øvrigt, når vi diskuterer den offentlige service, væsentligt afkortet ventelisterne på sygehusene, vi har indført frit valg på en lang række områder, ting, som kommer de svage til gode, ting, som Socialdemokrater og SF ville berøve de fattige. De kunne ikke tage til London og lade sig operere, de kunne ikke tage på et privat hospital, nej, det skulle være forbudt. Jeg vil bare sige, at der er gennemført meget, meget

store velfærdsforbedringer også for den lille mand under denne her regering.

Så siger fru Elisabeth Geday: Vi synes, at ledigheden har et passende niveau, sådan at vi nu skal begynde at bremse ved at genindføre SP-ordningen. Jamen herre jemini, jeg synes da ikke, at ledigheden har et passende niveau. Den skal da meget, meget længere ned, og derfor skal vi da ikke begynde på konjunkturregulering nu, hvor vi har chancen for en sund økonomi og for at komme ned på den laveste ledighed i mands minde. Jamen hvad er det for en radikal tankegang, at nu skulle vi begynde at bremse? Det er jo ligesom de værste økonomer, som går og taler om, at det er godt med ledighed, for så holder vi lønningerne i ro. Nej, ledigheden skal længere ned.

Jeg må sige, at det er en fornøjelse som beskæftigelsesminister fra for 9 måneder siden at have drøftet nedlæggelse af virksomheder og globalisering osv. nu at opleve, at der kommer et virkeligt opsving i Danmark.

Se, det er jo sådan set den glædelige ting, som bl.a. suspensionen af SP-ordningen har medført, nemlig at der er gang i hjulene, at folk kommer i beskæftigelse. Og hvad er bedst for den sociale sikkerhed i Danmark? Det er selvfølgelig at få et arbejde, og det er det, vi arbejder utrætteligt på dag og nat.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående og minder om, at vi diskuterer forslag om suspension af det særlige pensionsbidrag i 2 år.

Det var ikke sagt specielt til ministeren, det var sagt til os alle sammen. Den første, der har bedt om ordet, er hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var imponerende at høre ministeren, men der er sådan et par ting, som det kunne være rart at få bekræftet. Er det ikke korrekt, at der i dag foregår en omfordeling i forbindelse med pensionen? Det er jo sådan, at lavtlønnede betaler deres skat, højtlønnede betaler deres skat, men har så mange penge i overskud, at de bruger nogle af pengene til at spare op til egen pension, hvorved de får et skattefradrag, som betales af de lavtlønnede. Det vil sige, at de lavtlønnede betaler til de højtlønnedes egenfinansierede pensionsopsparing. Der foregår en omfordeling i samfundet fra fattig til rig. Det går jeg ud

fra kan bekræftes, for det er i hvert fald en kendsgerning.

Er det ikke også korrekt, at når man fjerner Den Særlige Pensionsopsparing, bruger folk, der har svært ved at klare dagen og vejen, naturligvis pengene her og nu, for det er der behov for, hvorimod de, der har mange penge, og som kan konvertere de frie midler til en pensionsopsparing, kan få et skattefradrag? Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne til hr. Ole Sohn sige, at vores skattesystem jo er baseret på, at de bredeste skuldre bærer de største byrder, og derfor er f.eks. folkepensionen indtægtsgraderet, så hvis man har over en vis indtægt, får man ikke fuld folkepension.

Til det, der er anken mod, hvis det skulle være en grundpille i vores pensionssystem, at SP-ordningen skal lave omfordeling, vil jeg bare sige, at det er jeg uenig i. Vi laver omfordeling via skatter, vores sociale ordninger osv., men ikke ved folks individuelle indbetalinger til en pensionsordning, sådan at vi tager fra nogle og giver til nogle andre. Det må være helligt, at det, man selv indbetaler, også er det, man får ud. Så kan vi lave omfordeling, og det gør vi jo dagligt her i Folketinget, på andre måder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har ikke talt om nogen grundpiller, jeg forsøgte bare at få bekræftet en faktisk kendsgerning. Det lykkedes ikke, så jeg prøver igen.

Er det ikke korrekt, at når folk, der har mange penge, bruger dem til at spare op til deres pension, så får de et skattefradrag, og det skattefradrag gør jo, at det skal betales et andet sted henhent, det vil sige, at nogle, der ikke har mulighed for at spare op, bidrager til det, og at der derved foregår en omfordeling fra fattig til rig? Det var bare den kendsgerning, jeg gerne ville have frem.

Kl. 14.20

Og hvis ministeren ikke mener, at man skal bruge pensionssystemet til omfordeling, går ministeren så ind for, at man fjerner fradragsretten for folks egne pensionsopsparinger?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at hr. Ole Sohn har misset min pointe. Min pointe var, at jeg ikke går ind for omfordeling via SP-ordninger, særlige pensionsindbetalinger, hvor man indbetaler en procentdel, men får et fast beløb ud. Jeg går ind for, at når man indbetaler på en ordning, så er det også det, man får ud med renters rente.

Så kan jeg bekræfte for hr. Ole Sohn, at omfordeling finder sted dagligt via skattesystem, via satser for folkepension osv., og det er jo den måde, vi arbejder på her i Folketinget.

Men når det gælder den personlige indbetaling til en pensionsordning, mener jeg, at det er det, der er indbetalt, der skal forrentes, og at det er det, man får tilbage. Det er at sammenblande vores politik, hvis vi også går ind i pensionsordninger og laver en omfordeling.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Der er begejstring for fuld udblæsning fra ministeren.

Jeg vil godt sige, at vi ikke er bedrøvede over, at beskæftigelsen stiger, det er en meget, meget stor misforståelse. Vi glæder os over, at beskæftigelsen stiger, og vi glæder os over, at den snart nærmer sig det niveau, den var på, da denne her regering trådte til, så dermed skulle den misforståelse forhåbentlig være væk.

Så siger ministeren, at vi fordeler over skatterne, og at skattepolitikken er det bedste redskab, sådan forstod jeg det. Jamen hvorfor gør man det så ikke i højere grad, end tilfældet er i dag, hvor det jo klart er sådan, at den skattereform, regeringen har lavet, favoriserer de velstående i det her samfund, mens de lavtlønnede får mindre ud af det?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Må jeg godt sige, at jeg jo stadig savner svar på det, der var et angrebepunkt i mine første år som minister, nemlig at det var min skyld, at ledigheden steg. Nu falder ledigheden, og så synes jeg, at det ville være passende, at oppositionen sagde, at det jo så også var beskæftigelsesministerens skyld. Men jeg er ikke så naiv, at jeg tror, at det vil kunne finde nåde for oppositionens tale.

Må jeg godt sige til fru Jytte Andersen: Regeringen har indført et skattestop, et skattestop, et

stop for stigninger i skatter og afgifter, og derfor er det da meget interessant her at få bekræftet, hvad det er for nogle skatter, Jytte Andersen gerne vil sætte op i den kommende tid, for det trænger vi da også til at få en lille afklaring af.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jamen den lille afklaring skal alene være, at vi ikke ønsker et stigende skattetryk, men vi ønsker en mere retfærdig skattereform og en mere retfærdig skat, også med en omfordeling, som sikrer en bedre ligestilling i alderdommen.

Til det vil jeg godt sige: Vi har jo ikke nævnt, at SP-ordningen er en grundpille i pensionssystemet, bevar mig vel, men det er et bidrag til, at der kan skabes større lighed i alderdommen, og det er sådan set et mål i sig selv. Og det er derfor, vi ikke kan acceptere, at denne her ordning sættes i bero de næste 2 år.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal så bare bruge min korte bemærkning til at konstatere, at Socialdemokratiet altså ikke går ind for et skattestop; at Socialdemokraterne nu har planer om, at der skal ske nogle stigninger i skatterne, for det er jo konsekvensen af det, fru Jytte Andersen siger. Vi vil jo så i den kommende tid få lejlighed til at følge, hvor det er, Socialdemokraterne vil sætte ind med skattestigninger, om det er på fast ejendom, eller hvilke indtægtsgrupper det er, der skal betale. Det bliver en meget interessant diskussion.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, man jo kunne fristes til at tro, at der var udskrevet nyvalg til Folketinget, men vi fortsætter diskussionen om SP-bidragets suspension i 2 år, og den næste er hr. Thomas Adelskov, værsgo.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ja, jeg havde egentlig tænkt mig at lade beskæftigelsesministerens helt egen udgave af sådan en liberal 1. maj-tale stå lidt for sig selv, men nu noterer jeg mig også, at beskæftigelsesministeren konstaterer en masse på egen regning og ikke på Socialdemokratiets regning – hvis han ønsker at vide noget om Socialdemokratiets politik, kan han jo indkalde os til et møde, eller han kan stille os spørgsmål, vi skal også gerne svare ham skriftligt.

Grunden til, at jeg tager ordet, er jo sådan set, fordi beskæftigelsesministeren i forbindelse med første suspension af SP-bidraget, formand, i forbindelse med forårspakken ligesom siger, at Socialdemokraterne nu har det skidt med, at det går godt, hvor det dengang gik skidt.

Min erindring er jo, hvordan vi måned efter måned trak beskæftigelsesministeren herved i salen for at overbevise beskæftigelsesministeren om, at der skulle gøres noget. Nu går det bedre, men vi havde en anke dengang, og vi har en anke i dag. Vi anerkender; at det giver flere job at nedsætte skatterne, men til gengæld er hovedproblemet, at det ville give mange flere job, hvis man investerede i fremtiden, investerede i boliger, forskning eller uddannelse. Vi kan jo høre, at erhvervslivet i dag skriger efter veluddannet arbejdskraft. Det ville give mange flere job, det ville øge beskæftigelsen meget mere. Det er sådan set vores anke, og det er diskussionen om det problem, vi forsøger at rejse med beskæftigelsesministeren.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal sige til hr. Thomas Adelskov, at jeg tror godt, jeg forstår, hvad forskellen mellem liberal, borgerlig politik og socialdemokratisk politik er.

Jeg ved godt, at Socialdemokraterne gerne vil have en sum penge, som de kan dele ud til de formål, de synes om, efter at de først har krævet pengene ind over skatten, men vi synes altså som udgangspunkt, at folk selv skal have rådighed over så mange penge som overhovedet muligt. Det var jo det, vi skændtes om de første år, hvor Socialdemokraterne hele tiden fremhævede, at man skulle lave offentlige investeringer på de områder, som man nu syntes var politisk passende, hvorimod vi sagde: Jamen vi vil gerne lave et opsving, der består i, at folk får flere penge.

Det er jo ikke en ny diskussion, vi står i; det er jo bare en forlængelse af den gamle diskussion, og jeg ved da godt, at Socialdemokraterne var uenige i skattelettelserne, og at Socialdemokraterne var uenige i SP-ordningens ophævelse.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det, der sådan set er problemet, er, at de investeringer, som Socialdemokraterne gerne vil foretage, er investeringer i forskning. Det er det, vi

skal leve af i fremtiden, og det var det, som regeringen og beskæftigelsesministeren i valgkampen bildte befolkningen ind at man ville komme frem med.

Men vi kan jo konstatere, at på det finanslovsforslag, der er fremsat for næste år, gives der ikke en bøsse mere til forskning. Investeringer i uddannelse kunne sørge for, at de ledige blev opkvalificeret, og at de unge kunne få en uddannelse, så erhvervslivet, når de efterspurgte arbejdskraft, rent faktisk kunne få den arbejdskraft, de efterspørger.

Det er sådan set de investeringer, ministeren afviste, og det er til de investeringer, ministeren nu slår ud med armene og siger, at det bare var noget, Socialdemokraterne ville. Det var i hvert fald også i valgkampen noget, regeringen sagde, den havde planer om, men vi har endnu ikke set et eneste konkret eksempel på det, og derfor er der jo grund til at tage den fuldstændig grundlæggende debat: Hvorfor gør regeringen ikke noget på de helt afgørende områder i stedet for blot at tale udenom og prøve at skyde det over i en skattepolitisk diskussion? Det handler simpelt hen om en investeringspolitisk diskussion om, hvad vi skal leve af i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo sådan, at vi har afsat 10 mia. kr. til forskning og innovation i den kommende periode, og til beroligelse for folk er det jo et kendetegn for denne regering, at det, vi lover, holder vi. Så hr. Thomas Adelskov behøver ikke at være nervøs.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er sådan, at somme tider kommer min datter til mig og klager over, at den frække dreng i klassen hiver hende i håret og kalder hende grimme ting. Så plejer jeg at sige til hende, at der sikkert er noget, han gerne vil fortælle hende, men han har ikke rigtig mod til det. Det er en eller anden form for ønske om kontakt eller kærlighed, eller hvad ved jeg.

Jeg har det lidt på samme måde med ministeren, når han lægger mig ord i munden og kritiserer mig for, at jeg kan sige både det ene og det andet, som jeg ved den søde grød ikke har sagt. Jeg håber, det er udtryk for lidt af det samme.

Men når det er sagt, vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte over for mig, at det, vi for-

handler, er en suspension for de kommende 2 år. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren i hvert fald præciserer over for mig, at hvis der bliver tegn på en overophedning af den danske økonomi – og så skal man jo gerne være på forkant – er ministeren så stadig indstillet på at bruge SP-bidraget som et konjunkturredskab? Når man nu tager glæderne på forskud og konstaterer, at der i hvert fald ikke sker en overophedning de næste 2 år, er det så et udtryk for, at ministeren trods alt ikke er alt for optimistisk på den danske økonomis vegne?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er meget optimistisk på Danmarks og dansk økonomisk vegne, for så langt øjet rækker, vil der være faldende ledighed og stigende beskæftigelse, og det er jo en lykkelig situation, når vi for måneder siden diskuterede nedlæggelse af slagteriet i Hjørring med tab af arbejdspladser, at vi nu oplever en stor vækst, også i antallet af arbejdspladser for ufaglærte.

Så vil jeg godt sige til fru Geday: Det kan godt være, jeg overhører nogle signaler, men så har fru Geday altså også overhørt, hvad jeg sagde i min tale, for jeg sagde nemlig: SP-ordningen blev indført som konjunkturpolitisk instrument osv., og hvordan den økonomiske situation ser ud om 2, 3, 4 og 5 år, er der ikke noget entydigt svar på i dag.

Kl. 14.30

Nu kan jeg jo ikke stille spørgsmål, men jeg kan igen konstatere, at fru Elisabeth Geday sagde, at vi nu er ved at få en overophedning, så det er nødvendigt at genindføre SP-ordningen. Det vil jo sige, at fru Elisabeth Geday mener, at vi har en passende ledighed nu, men det mener jeg ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ministeren gerne må stille spørgsmål. Der er svar og spørgsmål osv., men det er altid en fordel, at vi holder os til sagen, og det gjorde ministeren i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg holder mig til spørgsmålene, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om provenuet på de 4 mia. kr. Kan ministeren afkræfte eller bekræfte min mistanke om, at der også har

været gjort nogle finanspolitiske overvejelser, og at man simpelt hen har brug for de 4 mia. kr. til at lukke et hul i statskassen på grund af skattestoppet, eller har der slet ikke været skyggen af finanspolitiske overvejelser i den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det dæmrer så småt for mig, at der var nogen diskussion dengang om, at der lå en eller anden snedig plan bag at give folk rådighed over deres egne penge – altså at når folk tjente lidt mere, fik vi lidt mere ind i skat. Men det kan jeg afkræfte, det er ikke nogen relevant betragtning. Hver dag får vi flere penge ind, end vi havde regnet med, fordi omsætningen stiger, momsindtægterne stiger, og olieindtægterne stiger, så det indgik slet ikke i overvejelserne. Det, der var afgørende for os, var at lave et forbrugsdrevet opsving, fordi verden rundt om os stagnerede. Derfor skulle vi gøre noget i Danmark, og det er faktisk noget af det mest succesfulde, der er gjort i mange år.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er vigtigt, at ministerens jubelbillede ikke kommer til at stå helt alene. Jeg kan godt forstå, at det er det billede, ministeren helst vil se, ligesom han helst vil opfatte os andre som mærkemænd, men han må jo selv finde ud af, hvordan han vil kigge ud gennem sine briller.

Men der er jo en del mennesker her i landet, der ikke oplever dette berømte opsving. Der er faktisk nogle, der oplever en større ulighed i samfundet, bl.a. er der en række pensionister, der oplever, at deres pension bliver udhulet, og at det, vi andre oplever som helt almindelige ting, kan de ikke gøre. De har f.eks. ikke råd til at købe fødselsdagsgave til deres barnebarn.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at ministeren overhovedet ikke gør sig nogen overvejelser om, hvorvidt vi burde gøre noget for at skabe større lighed, også i alderdommen, når statsministeren har sagt, at regeringen ønsker, at uligheden ikke skal øges. Hvorfor er det, man gør på pensionsområdet, så at øge uligheden i stedet for at øge ligheden?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal bare henvise til, at i finanslovforhandlingerne har Dansk Folkeparti jo fået igennem, at de dårligst stillede folkepensionister tilgodeses, så det er selvfølgelig noget, der indgår i vores daglige arbejde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen det hjælper jo ikke meget, at man giver en ældrecheck med den ene hånd, når man med den anden hånd bliver ved med at udhule pensionerne via satspuljen. Hvis man for alvor ønskede, at der skulle være større lighed, skulle man jo til at begynde med stoppe med at tage noget hvert år fra pensionister og andre på overførselsindkomster, og derefter skulle man gøre noget for at forhøje folkepensionen, så de, der er henvist til kun at have folkepension, kunne få et større beløb, end de får i dag.

Man kunne jo finansiere noget af det ved at sige, at vi ikke skulle give det store tilskud via skatterne til dem, der i forvejen har råd til at betale til deres egen pensionsopsparing, men hellere give en højere folkepension til dem, der ikke har råd til selv at spare op. Det er lidt mærkeligt, hvis regeringen virkelig mener, at den ønsker større lighed i samfundet, at den i den grad fremmer, at den ulighed, der findes, mens man er i arbejde, også skal fortsætte ind i alderdommen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, jeg kan sige, at det, der sker ved satspuljeforhandlingerne, jo i høj grad er noget, der kommer de svage grupper til gode. Det er jo meningen med hele satspuljen, så også det mener jeg at kunne tilbagevise. Og så vil jeg sige, at også Enhedslisten burde tilslutte sig og være med til at fordele midler til de dårligt stillede i samfundet. Det er da lidt mærkeligt at holde sig udenfor.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Første næstformand** (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.35

Meddelelser fra formanden**Første næstformand** (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om nærdemokrati.
(Redegørelse nr. R 3.)

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Medlemmer af Folketinget Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL), Majbrit Berlau (EL), Per Clausen (EL), Signe Færch (EL) og Frank Aaen

(EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om retskrav på besøgsvisum.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Medlemmer af Folketinget Anne Baastrup (SF), Christine Antorini (S), Carsten Hansen (S), Margrethe Vestager (RV) og Majbrit Berlau (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af den fleksible ungdomsuddannelse.
(Beslutningsforslag nr. B 15).

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 27. oktober 2005 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.36